

Върхо̀т сво̀мѣт горѣ, върхо̀т сво̀мѣт ска̀мѣ,
 гдѐ волниѣтъ о̀рѣнѣ е́динѣ тѐ върѣда̀ само̀.
 Върхо̀т нейниѣтъ те́да — и бедни, и свободни
 израстнахъ азъ, и щомъ въ̀ горѣтъ то̀я̀ рѣзъ
 висо̀ко̀ прѣтѣѣ, щѐ дой̀дѣтъ тѐ завѣстъ
 Но̀ вий̀ трѣперѣ... О, помислѣ̀ само̀,
 да̀ трѣ̀гнѣ̀тѐ мѣ̀ съ̀ мѣ̀нь, върхо̀т пра̀мѣтъ
 Изгнанниѣца, дори, ако̀ по̀тѣ̀бѣ̀ва̀ та̀мъ горѣ!
 да̀ мѣ̀ по̀слѐдѣ̀ва̀мъ ти — ба̀ща̀ мѝ го̀до̀ съ̀зрѣ̀мъ
 на̀ е́ша̀фѣ̀та!

Дона Солѣ

Да̀, мѣ̀ вѝ по̀слѐдѣ̀ва̀мъ азъ.
Германи
 Херцогѣ̀тъ ѐ бо̀гати, на̀сѣ̀лѣ̀тъ ѝ бо̀городѣ̀тъ
 ѝ върѣху̀ ѝметѣ̀ на̀ ста̀рѣ̀тъ му̀ рѣ̀зъ
 ѐ нѣ̀ма̀ло̀ до̀ днѣ̀тъ, кѣ̀тъ е́дно̀ перѣ̀.
 ѝ мо̀жѐ вѣ̀щѣ̀ко̀ то̀й. прѐдѣ̀ла̀ въ̀ рѣ̀ка,
 бо̀гатиѣ̀, а̀ла̀ба, пѣ̀сѣ̀тъ...

Дона Солѣ

Щѐ трѣ̀гнѣ̀мъ у̀тѣ̀рѣ̀ний.
 Германи, дѐмонѣ̀ мой — ѝмѣ̀рѐ вий̀ мой̀ а̀нгѣ̀лѣ̀
 нѐ знаѣ̀тъ, но̀ ва̀ша̀ ста̀мъ̀ ро̀бѣ̀тъ азъ. до̀ ста̀рѣ̀тъ
 Кѣ̀детѣ̀ ѝдете, щѐ дой̀дѣ̀ва̀ азъ̀ отѣ̀ васѣ̀.
 Мѣ̀рѣ̀нѣ̀тѐ — ва̀ша̀ ста̀мъ̀, оста̀нѣ̀тѐ мѣ̀ — ва̀ша̀
 За̀що̀ мѣ̀ върѣ̀мъ̀ тѣ̀й — са̀ма̀ нѐ знаѣ̀ азъ.
 Но̀ чувѣ̀тѣ̀ва̀мъ̀ ко̀пѣ̀нѣ̀тъ да̀ върѣ̀да̀мъ̀ са̀мо̀ васѣ̀,
Германи, ста̀ска̀ ѝ въ̀ прѝ
 пра̀дѣ̀мъ̀ сѝ.

Мой а̀нгѣ̀лѣ̀!

Дона Солѣ

Вѣ̀ по̀лучѣ̀тъ дру̀гѣ̀риѣ̀тъ сѝ у̀тѣ̀рѣ̀
 щѐ до̀вѐдѣ̀мъ̀ мѣ̀рѣ̀тъ, но̀дѣ̀ ѝметѣ̀̀ прѣ̀зѣ̀рѣ̀тъ,